

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ

Του Αλέκου Χαραλαμπίου

Ο ΚΑΜΑΡ ΚΑΙ ΤΟ ΔΙΑΣΤΗΜΟΠΛΟΙΟ

Καθόμασταν μπροστά από το φαρμακείο σε τραπέζι της καφετέριας του Ματραλή. Νάσου φθάνει ο Καμάρ, δεν ήταν μεθυσμένος. «Γιώργο δώσε μου 50 λεπτά» απευθύνθηκε σε έναν από μας. Αυτός έβγαλε του έδωσε. «Εσύ ρε παλληκάρ’;» μου είπε. Ξαφνικά ακούστηκαν φωνές θαυμασμού, γυρίζομε τα μάτια μας στην πλατεία, ο κόσμος κοίταγε ψηλά και φοβισμένα! Τρέχει ο Καμάρ, ακολουθούμε εμείς. «Α! ένα διαστημόπλοιο, έχει διάφορα φώτα, έρχεται πολύ γρήγορα» ,είπε ο Καμάρ, «έχει και μια λευκή σημαία, μη φοβάστε», συνέχισε.

Το διαστημόπλοιο σε σχήμα κωνικής πυραμίδας πλησίασε και στάθηκε πάνω από την μέση της πλατείας. Ανοίγει μία πόρτα, πρώτος βγαίνει ένας άνδρας, μετά μία γυναίκα και τρίτος άλλος άνδρας. Κατέβαιναν την σκάλα που ανοίχτηκε από το διαστημόπλοιο και ο κόσμος ξέσπασε σε χειροκροτήματα και είχε σταθεί σε κύκλο γύρω από την απόληξη της σκάλας. «Καλώς τους, καλώς τους!» φώναξε ο Καμάρ. Κάποιος είχε όπλο και άρχισε να πατάει την σκανδάλη, τίποτε όμως! «Που να πάρει και εγώ το έχω γεμάτο!» είπε. «Καλά, τι έπιασαν τα ραντάρ στο Άκτιο;» είπε ένας. Οι τρεις πλησίασαν, «ερχόμαστε σαν φίλοι!» είπε ο ένας που φαινόταν για αρχηγός και μέτρησα 11 αστέρια στο στήθος του. «Ερχόμαστε από τον Βέγα, κάναμε τέσσερις ώρες δρόμο», είπε η γυναίκα. «Σε τι πιστεύετε;» ρώτησε ο Καμάρ, πώς ξέρετε τα Ελληνικά;». «Θεός, επιστήμη, ηθική» είπε ο αρχηγός. «Α! επιστήμη, έχουμε και εμείς ένα επιστήμονα», είπε ο Καμάρ και γύρισε για να βρεί εμένα! Ανοίγει ένας διάδρομος μπροστά μου και εγώ ήμουν απέναντι στους τρεις! Πλησιάζω, χαμογελάω αμήχανα, «να! Ο Καμάρ, τουλάχιστον αυτός, με αναγνωρίζει» τους είπα! Ήρθε ο αρχηγός δεξιά μου, η γυναίκα αριστερά μου και ο τρίτος πίσω μου και αντίκρυ ο Καμάρ, σαν να του δίναμε και οι τέσσερις λόγο!

ΑΝΤΙΚΡΥ ΣΤΟΝ ΚΑΜΑΡ

«Πως σας λένε;» .είπε ο Καμάρ. «Εμένα Μιχαήλ, και είμαι ο πρωθυπουργός του διαστήματος!» είπε ο αρχηγός! «Εμένα Ναυή» είπε η γυναίκα, «είμαι αντιπρόεδρος των κοινοτήτων του διαστήματος». «Και εμένα Βίνη», είπε ο τρίτος, είμαι επι των δημοσίων σχέσεων. «Και που είναι ο πρόεδρος;» ρώτησε ο Καμάρ και όλοι άκουγαν με προσοχή. Ξαφνικά κάποιος φώναξε «κοιτάζτε την τηλεόραση!» και ήταν μία μεγάλη τηλεόραση στημένη στο πεζοδρόμιο, βλέπετε θα μετέδιδε τους αγώνες! Πλησιάζουμε, η τηλεόραση έδειχνε με επιμονή την πτώση των αεροπλάνων στους πύργους στην Νέα Υόρκη! «Είναι ιστορικά στιγμιότυπα!», είπε κάποιος.

ΑΝΤΙΚΡΥ ΣΤΟΝ ΠΛΑΝΗΤΑΡΧΗ

«Και ποιος το έκανε αυτό;», ρώτησε ο Μιχαήλ και εκείνη την ώρα η τηλεόραση έδειχνε το πρόεδρο Μπους να βγάζει διάγγελμα. «Η Αλ Κάϊντα, η Αλ Κάϊντα!» φώναξε ο Καμάρ. «Και ποιος έφτιαξε την Αλ Κάϊντα;», ρώτησε η Ναυή. Του Καμάρ σφικτήκανε τα δόντια, «λένε η CIA» είπε ο Καμάρ, «αλλά σας διαβεβαιώ ότι τους ξέφυγε από τον έλεγχο!»

Τώρα στεκόμασταν μπροστά στην τηλεόραση και δίπλα μου δεξιά μου ο Μιχαήλ, αριστερά μου η Ναυή και πίσω μου ο Βίνης. «Ποιόν εξυπηρετεί η τρομακρατία;»,

ρώτησε ο επί των δημοσίων σχέσεων. Πλάϊ ήταν ένα παιδάκι περίπου 11 ετών, «να σας πω εγώ κύριε» του λέει. «Τα παιδιά θα έχουν μπόλικά παιχνίδια, αν ο Μπους νικήσει την τρομοκρατία!» «Και θα έχει τέτοια εξουσία ο Μπους;», ρώτησε ο Καμάρ, «θα γίνει δικτάτορας και θα διατάζει παιχνίδια στα παιδιά;». Πετάγεται ένας που ήταν φαίνεται κομμουνιστής και είπε: «Και στα παιδιά όπλα για παιχνίδια θα δώσει!» Τότε για πρώτη φορά πήρα τον λόγο εγώ και είπα με οικειότητα: «Μιχάλη, η τρομοκρατία δίνει το δικαίωμα για καταστολή των ελευθεριών των λαών και φαίνεται αυτό θέλει η Αλ Κάϊντα!» «Μα αυτό θα δημιουργήσει δικτατορία» είπε ο Μιχάλης, «μήπως αυτό θέλει ο πρόεδρος Μπους;». Εκεί ακούστηκε ο Μπους να λέει στην τηλεόραση «...terrorism...». Ο Καμάρ πήγε δίπλα στην τηλεόραση. «Να το δείγμα του πολιτισμού τους», είπε η Ναυή στον Μιχαήλ και κοίταζε περίεργα τον Μπους. «Όχι, όχι το δείγμα του πολιτισμού μας είναι στο Αγρίνιο» είπε ο Καμάρ. Ο Μιχάλης κοίταξε τις πολυκατοικίες, δεν έφταναν 6 ορόφους.

Εκεί μέσα στην αναταραχή που έγινε, πετάγεται ένας γεράκος καλόγερος, που φαίνεται ότι παρακολουθούσε την σκηνή: «Τα χρόνια εκείνα του Αντιχρίστου, τα 3,5 πρώτα χρόνια θα είναι δημοκρατικά και τα επόμενα 3,5 χρόνια δικτατορικά!» είπε με στόμφο. Και το παιδάκι 11 χρονών είπε «παπούλη η θητεία του προέδρου της Αμερικής διαρκεί τέσσερα χρόνια, θα ξαναβγεί ο Μπους;». Πετάγεται ο Καμάρ και λέει: «Ένα μεγάλο τρομοκρατικό κτύπημα και θα σου πω εγώ!» Γυρίζει Ο Μιχάλης και κοίταξε την μακό, άσπρη μπλούζα μου, είχε τον χάρτη της Ελλάδας στο στήθος μου και από κάτω τον Παρθενώνα. Κάπου εκεί ήταν και ένας νεαρός με μαλλιά. «Να! να! η Ατλαντίδα» είπε. Ο Μιχάλης με κοίταξε με πείσμα.

ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ

«Κύριε πρωθυπουργέ, τι καθεστώς έχετε στο διάστημα;» ρώτησε ένας φοιτητής. Ο Μιχάλης χαμογέλασε, «να το γελαστό παιδί» είπε ο Καμάρ. Ο Μιχάλης έβαλε το χέρι του σε μία τσέπη και έβγαλε ένα ζαρωμένο γαρύφαλλο και το έδωσε στο παιδί έντεκα χρονών που εννοούσε ο Καμάρ.

Καθώς πηγαίναμε προς την σκάλα για να φύγουν οι επισκέπτες, το πλήθος χειροκροτούσε και οι τρεις χαιρετούσαν και εγώ αφηρημένος, χαιρέταγα και εγώ. «Πάρτε τον μαζί σας», φώναξε ο Καμάρ. Εγώ χαιρέτησα με πιασμένους τους αντίχειρες τον Μιχάλη, αγκαλιαστήκαμε, χαιρέτησα αμήχανα την Ναυή και επιπόλαια τον Βίνη. «Δώστε και ‘κανα αστέρι στον Αλέκο!» φώναξε ο Καμάρ. Ο Μιχάλης του είπε: «το ανώτερο που φθάσαμε ήταν τα 14 αστέρια!» «Ε! και ο Αλέκος έχει 18!!» είπε και γέλασε ο Καμάρ. Και εγώ, είπα «εδώ στην γη έχω τον Καμάρ που με αναγνωρίζει, κάτι είναι και αυτό».

Το διαστημόπλοιο απομακρύνονταν, το πλήθος χειροκροτούσε και εγώ κοίταγα το στήθος μου, ήταν η Ελλάδα, δεν ήταν τα 18 αστέρια του Καμάρ εκεί!!